

[Mr. Speaker]

[2nd April 1955]

Now, therefore, in pursuance of Article 252 of the Constitution of India this Assembly resolves that the Act aforesaid be adopted in the State of Madras and shall apply to matters which fall within entry 48 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India.' "

The Resolution was put and carried.

12-50 P.M. MR. SPEAKER :—" Before we take up the next Bill, I wish to inform the House that we may sit till 1-30 p.m. or if necessary for ten or fifteen minutes more and finish consideration of this Bill. We need not have an afternoon session."

VI.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE TANJORE CHATHAM ENDOWMENTS (UTILIZATION)
AMENDMENT BILL, 1955

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, I beg to introduce ^a the Tanjore Chatham Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955 and move—

' That the Bill be taken into consideration at once.'

" At the instance of the Tanjore District Planning Board, steps are being taken to open a first-grade college at Tanjore. To accord recognition to the college, the Madras University requires a financial guarantee of about Rs. 5 lakhs. By virtue of the powers vested in the District Board, Tanjore, by the Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Act, 1942 (Madras Act VIII of 1942), the income from the Tanjore Chatram Endowments are utilized for the maintenance of certain educational and medical institutions. The District Board, Tanjore, has agreed to set apart the surplus funds of the Tanjore Chatram Endowments amounting to Rs. 4,94,500 as security for getting recognition to the proposed college and to make a fixed annual contribution of Rs. 15,000 for its maintenance out of the interest derived from the above security. The trust will be under the joint control of the Madras University, the Tanjore District Board and the Managing Body of the proposed college. To enable the District Board, Tanjore, to give effect to the decision mentioned above, the Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Act, 1942, has to be amended. The Agricultural Training School, Orathanad, which was run by the District Board, Tanjore, from the funds of the Tanjore Chatram Endowments was closed with effect from 1st April 1954 as it was uneconomical to continue the school. Consequent on its closure, it has been decided that the lands and buildings attached to it, should be leased, free of rent or at concessional rates of rent, to any Department of Government, any local body or any private institution for the purpose of running farms for improvement of livestock. The immediate intention is

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 31st March 1955.

2nd April 1955] [Sri B. Parameswaran]

to grant the lands and buildings to the Animal Husbandry Department free of rent, for locating a livestock farm. Clause 3 of the Bill provides for these things. Clause 4 provides for the deletion of section 3 (2) of the main Act dealing with the Agricultural Training School, Orathanad.

“ Sir, I have now briefly indicated the main purposes and features of this amending legislation. I commend the motion for the acceptance of the House.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I wish to congratulate the Hon. the Minister on moving this Bill before we disperse. I want to congratulate the Hon. the Leader of the House and also you, Sir, on so arranging the business of the House as to enable such measures being taken up at the end of the sitting so that we may get unanimous consent from all Members to the measures. Just now we have passed one resolution and before we disperse we will be passing another Bill. The Hon. the Minister said that this was an urgent measure. I say it is a very important measure which deserves the unanimous support of the House.

“ Sir, it was given to me to move a resolution in the Tanjore District Planning Board that a college was necessary and that one should be started by the Government. The House will recall that the Tanjore rulers endowed large extents of property and that it is this endowment that was responsible for starting, for instance, the Oriental College at Tiruvayyar. Year after year vidwans and Tamil pandits pass out of this college and I think Mr. Sambasiva Reddiar who is sitting on the other side of the House is also a vidwan who passed out of this college. He was educated at that college and this shows that not only Members on this side but those on the other side also will welcome this measure. One of the main reasons why Tanjore wants a college is that it produces food and can supply food at a very cheap cost to those students who study here. There are a large number of colleges outside this district, in the City of Madras and at other places. Tanjore boys go to other places like Madras or Tiruchirappalli for studying in colleges. Their parents have to incur huge expenditure on their food and other requirements. If a college is started in Tanjore and a hostel is maintained, it will be possible for us to offer cheap food to the students. That will enable boys and girls in Tanjore to go to college in large numbers. There was for instance an arts college at Mannargudi but that could not be run successfully because the Mission people were not in a position to run colleges successfully. The only available college in Tanjore is the Arts College at Kumbakonam. That is not in a position to give admission to all boys and girls seeking admission to it. So, there is necessity for another Arts College in Tanjore.

“ Some time back, when the Chatram Funds had a surplus of twenty lakhs of rupees, some members of the public including myself wanted that a first-grade Arts College should be started with

[Sri S. Swayamprakasam] [2nd April 1955]

ten lakhs of rupees to be set apart from this sum for the purpose. Even though we applied to the Government for diversion of funds, the then Government—the Congress Government in 1947 said that the trust was administered by the District Board and thought that the money belonged to it. This was a rural body. Money should not be used for urban boys. The fund did not and does not belong to the District Board. The District Board was only supervising the working of the Fund. The Government can change the management of the Fund and some other person may manage the trust instead of the District Board. The District Board at that time thought it was their money and the Government said that the Fund should be of use only to the rural people and that if a college was started urban boys might avail of the benefit. I cannot understand this statement that if a college is started only urban boys will get the benefit. There are a good number of boys in the village parts who want to study in colleges. So, I congratulate the Government on understanding the real position and bringing in this Bill.

“ Then, Sir, I see an amendment has been given notice of to the effect that a medical college be started with the help of the funds. I am not against the starting of a medical college. Some talk was there in the Press about this. I know Dr. Alagappa Chettiar has come forward to donate 20 lakhs of rupees for this purpose. The Government also recently appointed a committee under the chairmanship of Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to suggest a suitable place for the location of a Medical College—Tanjore, Karaikudi or any other place. Karaikudi has been chosen and I take it it is because Dr. Alagappa Chettiar comes from that place. For the present, it looks as if Tanjore will not be selected. Even otherwise, at least 50 lakhs of rupees is required to start a medical college. Dr. Chettiar has donated only 20 lakhs and 30 lakhs more may be necessary. The object of the members who have given amendments for the starting of a Medical College is that the present Rs. 5 lakhs may be diverted for the purpose of starting the Medical College; what I say is suppose we divert Rs. 5 lakhs for the purpose of Medical College, how are we to secure the balance of rupees that would be needed? Five lakhs of rupees will be nothing for a Medical College. How to secure the balance? That is the question. Therefore what I say is, no doubt we would prefer a Medical College to an Arts College. But the cost for starting a Medical College will be too much. Therefore what I say is, let us now support the diversion of Rs. 5 lakhs for the starting of Arts College, so that the Arts College may start functioning from this July onwards. Already a Committee has been constituted for this purpose and it has been registered under the Societies Registration Act. The Committee is going to collect Rs. 2 lakhs more. Moreover we are going to have an exhibition shortly and we propose to collect something like Rs. 50,000 by way of that. That is why I say, if we now allow the diversion of Rs. 5 lakhs from the Chatram funds to be offered as a security for the

2nd April 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

starting of an Arts College, then the College could start functioning from this July onwards. If on the other hand, as some hon. Members have suggested we divert the sum of Rs. 5 lakhs for the sake of a Medical College, then we could not get the balance that would be required. Therefore it would boil down to starting neither a Medical College nor an Arts College. It would become a waste. That is why I request hon. Members who had given notice of amendments for the diversion of Rs. 5 lakhs for the starting of a Medical College, to withdraw those amendments. Let us support the Bill unanimously; let us divert Rs. 5 lakhs from Chatram funds to be offered as security to the University for the starting of an Arts College. Let the Arts College start functioning from this July onwards. The University has all along been objecting to the starting of the Arts College because the security of Rs. 5 lakhs which is required under the regulations of the University for the starting of any Arts College has not been furnished. I am glad that the Government have now come forward with the present Bill, diverting Rs. 5 lakhs from Chatram funds for the purpose of being offered as security for the starting of the Arts College. This Bill is a timely one and if it is passed, we can have the College started this July itself. Therefore I hope this Bill may be passed unanimously."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சத்திரம் நிதியிலிருந்து சுமார் 4,94,000 ரூபாயை எடுத்துத் தஞ்சாவூரில் சர்க்கார் ஆர்ட்ஸ் காலேஜுக்கு ஒதுக்குவதற்கும், வருஷா வருஷம் வரக்கூடிய வட்டியிலிருந்து ரூ. 10,000, ரூ. 15,000 வரைக்கும் உதவி அளிக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை தஞ்சாவூர் ஜில்லா பொதுமக்கள் சார்பாக நான் வர வேற்கின்றேன். ஏனென்றால் இதுவரை தஞ்சை ஜில்லா ஒரு பெரிய விவசாய ஜில்லாவாக இருந்து வருகிறது. இன்றைக்கு கும்பகோணத்தில் ஒரே ஒரு சர்க்கார் காலேஜ் இருக்கிறதே தவிர, வேறு கல்வி வசதிக்கு கல் லூரிகள் கிடையாது. ஆனால் அக்கம்பக்கத்திலுள்ள இதர ஜில்லாக்கள் ஒவ்வொன்றிலும், நான்கைந்து காலேஜ்கள் இருக்கும்போது எங்கள் ஜில்லா விற்கு மட்டும் ஒரே ஒரு கல்லூரி இருந்துவருவது மிகக் குறையாக இருக்கிறது. வெகுநாட்களாக இதைப் பொதுமக்கள் வலியுறுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் எங்கள் ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியார், வாண்டையார் போன்ற பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் இருந்தாலும்கூட, இதுவரையிலும் தனிப்பட்ட நபர்களாக காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கு ஒருவரும் முன்னுக்கு வராதது ஒரு வருந்தக்கூடிய சமாசாரம்தான். இதுவரையிலும் அவர்களுடைய சொந்தக் காரியங்களை கவனித்து வந்திருக்கிறார்கள் தவிர, பொதுநலனைத் தாங்களே செய்ய வேண்டுமென்று இதுவரையிலும் முன்வரவில்லை. ஆனால் இப்போது தஞ்சாவூரில் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி டெவலப்மெண்ட் போர்ட் மூலமாக ஒரு காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக ஜனங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதாவது அங்கு ஒரு கலைப்பொருட்காட்சி ஏற்படுத்தி, ஒரு அணு இரண்டணு என்று ஒரு சிறிய தொகையை டிக்கட்டாக வைத்து, அதன் மூலமாக மீதமாகக் கூடிய பொருளைக்கொண்டு எப்படியாவது ஒரு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற முயற்சி சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக நடந்து, அது இந்த ஜூன் மாதத்தில் திறப்பதற்கு சாத்தியப்படுமென்று நம்புகிறேன். ஜூன் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கக்கூடியதில் முதல் வகுப்பும், மூன்றாம் வகுப்பும் நடப்பதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் இந்தக் காலேஜ் கமிட்டியார்

[Sri S. Ramalingam]

[2nd April 1955]

செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகையால்தான் இந்த மசோதாவை நான் தஞ்சை ஜில்லாப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் அங்குள்ள மக்களின் சார்பாக வரவேற்கின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக, ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் தஞ்சை ஜில்லா பொதுமக்களுக்கும், தஞ்சை நகர வாசிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜனங்களுடைய பிரதிபலிப்பின்படி அந்த ஜில்லா மக்கள் படிப்பதற்கான வசதி பெறுவதற்கு ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த வசதி செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். நண்பர் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் முன்னால் சொல்லியதுபோல் முதலில் செய்துகொடுக்கக்கூடிய வசதியை பெறுவதற்கு ஒப்புக்கொள்வோம். அதற்கடுத்தபடியாக இன்னும் கொஞ்சம் பொருள் சேர்த்து, ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த வசதி செய்து கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்திப்போம் என்றார்கள். அதை நானும் ஆதரிக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு அதிகப்படியான பணத்தை வசூல் செய்ய முடியாவிட்டாலும், கூடியமட்டும் வசூல் செய்யும் தொகையோடு, சத்திரம் நிதியிலிருந்தும் ஓரளவு அதிகமான தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை நிர்ப்பந்திக்கலாம். சர்க்காரும் அப்படி ஒதுக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கிருக்கின்றது. இதிலே கட்சி அரசியல் இருக்கக்கூடாது. கட்சி பேதம் காட்டாமல், முதலில் ஒரு ஆர்டர் காலேஜும், பின்னர் ஒரு மெடிகல் காலேஜும் ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் செய்வார்களென்ற முழு நம்பிக்கையும் எனக்கிருக்கிறது.

“மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்காக ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்கமிட்டியானது தனது ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும், கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்களும் கூறினார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு, சர்க்காரைப் பொறுத்தமட்டில் எப்படியாவது தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கான உறுதி கிடைத்துவிட்டால், அதற்கு மேல் எல்லோரும் சேர்ந்து மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கான பண வசூல் செய்யும் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

“பிறகு, இந்தச் சத்திரம் நிதியில் இன்னும் ஏராளமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. நிலம் இருக்கிறது; வீடுகள் இருக்கின்றன; பெரிய பெரிய கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் கணக்கெடுத்தால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் இருக்கும். ஓரத்தநாட்டிலிருக்கக்கூடிய சத்திரத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தில் கால்நடைப் பண்ணைக்கு இட வசதியளிக்க இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுமாகவோ அல்லது வாடகைக் குறைவாகவோ கால்நடைக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நான் வரவேற்கின்றேன். இந்தத் தஞ்சை ஜில்லா கால்நடைப் பண்ணையில் உம்பளச்சேரி ரகத்தை ஏற்படுத்தி, அவைகளை நல்லமுறையில் பாதுகாப்பதற்கும், அதைப்போன்ற ரகத்தை இன்னும் மற்றுமுள்ள மாகாணத்திற்கு பரப்புவதற்கான அபிவிருத்திகளைச் செய்வதற்குமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இந்த உம்பளச்சேரி ரக மாடுகள் மற்ற மாடுகளைப்போல் மிகப் பெரிய மாடுகளாக இல்லாவிட்டாலும், மணலில் நன்கு உழுவதற்கும், மற்ற கடுமையான வேலைகளைச் செய்வதற்கும் திறமையானது. அந்த ரகத்தை அபிவிருத்திச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைக்கு இந்த் கால்நடைப் பண்ணை இலாகாவில் சில ஊழல்கள் நடைபெறுவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இதுபற்றி பொதுமக்களும் பல மகஜர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதையும் கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது இந்த மாடுகள் கட்டுவதற்கான ஷெட்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வேண்டியதுதான். அதைக் கண்டராக்குக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் கண்டராக்குக்கு விடப்பட்டத்தில் சரிவர டெண்டர்கள் கிடைக்கவில்லையாம்;

2nd April 1955]

[Sri S. Ramalingam]

அதிலேதான் சில லஞ்ச ஊழல்கள் நடந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அதையும் கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கவனித்து, நம்முடைய நோக்கம் நிறைவேற, காலநடைப் பண்ணையை நல்ல முறையில் நடைபெற வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்த தஞ்சை சத்திரத்திற்கு நிறைய சொத்து இருக்கிறது. இந்த சொத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தில், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள், ராஜா காலத்தில் ஏற்பட்ட இந்த சத்திரங்களுக்கு வரக்கூடியவர்களுக்கு அன்னதானம் அளிக்க செலவிடப்படுகிறது. இதனால் பொதுமக்களுக்கு எந்த விதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. வழிப்போக்கர்கள் அந்த காலத்தில் இருந்திருக்கலாம். ராஜா காலத்தில் போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. ஆகையால், ராஜா சத்திரங்களை கட்டிவைத்து, பிரயாணிகளுக்கு சாப்பாடு போட்டு அவர்கள் அடுத்த ஊருக்கு செல்லும்வரை தங்குவதற்காக ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள். இன்றைக்கும் அதே முறையை தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. இந்த Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Act, 1942-ன் preamble-ல் சொல்லப்பட்டிருப்பது என்ன வென்றால் ‘மஹாராஜா, என்ன காரணத்திற்காக இந்த சத்திரங்களை ஏற்படுத்தினார், என்னென்ன இனங்களுக்கு செலவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை யெல்லாம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. சரித்திரத்திற்கு முற்பட்ட விஷயமாக இருக்கிறது’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, நாம் ஏன் பழைய காரியங்களை தொடர்ந்து செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும். தொடர்ந்து அதே முறையில் செய்ய வேண்டியது அவசியமில்லை என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“சென்ற வருஷத்திற்கு முன்பாக, ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கும் எல்லா பள்ளிகளிலும் படித்து வந்த ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இந்த சத்திரம் நிதியிலிருந்து இலவச உணவு அளித்து வந்தார்கள். அது இந்த ஆண்டிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அதாவது போன வருஷம் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் Collector கையில் இருந்தபோது நிறுத்திவிட்டார்கள். இந்த வருஷமும், புதிய பிரசிடெண்டு, அதைத் தொடர்ந்து கொடுக்கவில்லை. இந்த நிதியிலிருந்து வழிப் போக்கர்களுக்கு செலவு செய்வதைவிட, பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கக்கூடிய ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இலவச உணவு அளிக்க நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கினால், ஒரு நல்ல இனத்திற்கு பணம் செலவிட்டதாகும். இப்படி செய்வதற்கு அந்த சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காரியத்திற்குத்தான் செலவு செய்யவேண்டுமென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட Registered Document-ஆக இருந்தால், அதை மாற்றுவதற்கு சட்டம் கொண்டுவர நமக்கு அதிகாரமில்லை. ஆனால் ராஜா காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட சொத்து எந்த விதமான குறிப்பிட்ட காரியத்திற்கும் என்று இல்லாமல் இருப்பதால், எதற்கு வேண்டுமானாலும் உபயோகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை சர்க்கார் கவனித்து, ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு உணவு அளிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், இந்த மசோதாவை சபை பூராவும் முழுமனதுடன் ஆதரிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீண்ட நெடும் காலமாக தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு அவசியமாக இருந்த முதல் கிரேட் (grade) Arts College நிறுவும் ஏற்பாட்டை கனம் மந்திரி அவர்கள் சட்டத்தின் மூலமாக கொண்டுவந்ததற்காக பாராட்டுகிறேன். பல வருஷங்களாக குறையாக உள்ள காலேஜை சீக்கிரம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கனம் சுயம்பிரகாசம் அவர்களும், மற்றும் இதர நண்பர்களும் தெரிவித்தார்கள். அதை நாங்களும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். இந்த நிலைமையை நன்றாக ஆலோசித்து, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள், மாணவிகள், கும்பகோணத்தில் ஒரே ஒரு Arts College தான் இருப்பதால் மற்ற வெளியில் உள்ள

[Sri M. D. Thiagaraja Pillai] [2nd April 1955]

காலேஜுகளில் சேர்ந்து வாசிக்கும்படி இருக்கிறது, ஆகையால் Arts College-கள் மேலும் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்து—மேலும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் போன்ற சட்டங்கள் வருவதற்கு இணங்க—தஞ்சையிலுள்ள பெரிய மிராச்தார்கள், புணடி, வாண்டையார் குடும்பம், மாயவரம் அம்மனாவரம் தர்ம சொத்து Trust, அதிராம்பட்டினம் முனல்வீம் தர்ம சொத்து Trust, ஆசியவர்கள் Arts College-கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்படுத்த இப்போது ஏற்பாடு செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே மூன்று Arts College-கள் இப்போது ஏற்படுத்துவதற்கு தஞ்சை மிராச்தார்கள் முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் ஒரு Medical College-ஐ ஏற்படுத்த முன்வந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. ஏற்கனவேயே சில Arts College-களில் மாணவ, மாணவிகள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். மேலும் வெறும் பட்டப்படிப்புக்கு பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து பிறகு, அனேகம் பேர் வேலையில்லாது திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இந்த நிலையில் தனிப்பட்டவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் Arts College-களை ஏற்படுத்த முன்வந்து, தஞ்சை நிலத்தையும் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களையும் அதற்காக ஒதுக்கி வைக்க அரசாங்கத்துடன் கடிதப் போக்குவரத்து செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ அழகப்ப செட்டியார் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த முன்வந்துள்ள சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு தஞ்சையில் சர்க்கார் ஒரு Medical College-ஐ ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். Medical College-ஐ தஞ்சையில் வைப்பதற்கு எல்லா விதமான வசதிகளும் இருக்கின்றன.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“கனம் அங்கத்தினர்கள், இந்த Medical College தஞ்சையில் வரவேண்டுமென்று உண்மையாகவே பிரியப்படுவார்களேயானால், தனிப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு பேர், எவ்வளவு லட்ச ரூபாய்கள் இதற்காக தஞ்சையில் கொடுக்கத் தயாரா யிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி விவரங்களை இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக சேகரித்து சர்க்காரிடம் தாக்கல் செய்தால், இது சம்பந்தமாகமுடிவு செய்ய அனுசூலமாக இருக்கும்.”

SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAI :—“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் Medical College ஏற்படுத்த தேவையான நிதியைப்பற்றி ரூபகப்படுத்தியது மிகவும் அவசியமானதும், பிரயோஜனபடக் கூடியதாகவும் உள்ளது. ஆகவே அவர் கூறியதை வரவேற்கிறேன். இன்று, அனேக மிராச்தார்களின் Arts College ஏற்படுத்த நிதி ஒதுக்க முன்வந்துள்ளார்கள். இதே மாதிரியாக Medical College ஏற்படுத்த நிறைய பணம் ஒதுக்க முன்வருவதற்கு தயாராக யிருக்கிறார்கள். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத்தான், பல மாதங்களுக்கு முன்னதாக வலி வலம் திரு. கே. எம். தேசிகர் அவர்கள் 100 ஏக்கர் நல்ல நிலத்தை Medical College ஏற்படுத்துவதற்கு கொடுப்பதாக சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறார். இது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். எனினும், இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தில், கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சட்ட சபையின் மூலமாக அறிவித்ததற்கு இணங்க, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள மிராச்தார்களையும், மற்றும் தென்னாற்காடு, திருச்சி ஜில்லாவை சேர்ந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மூலமாக, அங்குள்ள வியாபாரிகளையும், பொதுமக்களையும், மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த இன்னும் அதிக நிதி ஒதுக்க முன்வருமாறு நானும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“தென்னாற்காடு, தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், ஒரு Medical College-ஐ, தஞ்சை ஜில்லாவிலோ, அல்லது மற்றைய இரண்டு ஜில்லாக்களிலோ நிறுவ வேண்டியது அவசியமென்றும், அதற்காக இந்த சத்திரம் நிதியிலிருந்து ஐந்து லட்ச ரூபாயை உபயோகப்படுத்தினால் மிகவும் வசதியாக இருக்கு

2nd April 1955] [Sri M. D. Thiagaraja Pillai]

மென்றும், இன்னும் நன்கொடைகளை தயார் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்றும் தெரிவித்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கையெழுத்திட்ட ஒரு மகஜரை கணம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும், மற்ற மந்திரிகளுக்கும் சென்ற வாரத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மகஜருக்கு இணங்கவும், இன்னும் இப்போது கணம் மந்திரி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்கவும் கண்டிப்பாக அங்கத்தினர்கள் பெரும் நன்கொடைகளை திரட்ட ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“இந்த நிலைமையில், ஸ்ரீ லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் கமிட்டி அவசரமாக தஞ்சையில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தது யாருக்கும் தெரியாது. அந்த கமிட்டி சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்போது தெரிவித்து இருப்பார்களேயானால், யார் யார் நன்கொடை கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று தகுந்தவர்களை அணுகி முயற்சி செய்து, அதிகமான நன்கொடை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம். அந்த கமிட்டி வந்தது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆதலால், டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் நன்கொடை கொடுக்க முன்வந்ததும்கூட, தஞ்சையில் உள்ள எவரும் மேலும் நிதியளிக்க முன்வரவில்லை என்று அக்கமிட்டி அபிப்பிராயப் பட்டதாக தெரிகிறது. அவர்கள் முழு அறிக்கை வெளிவராவிடாலும், Mail பேப்பரில் அதன் சுருக்கமானது பத்திரிகையில் வந்தது. காரைக்குடியிலும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் சில பிரமுகர்கள் அதிகமான நன்கொடை கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் பேப்பரில் வந்தது. ஆனால் இதற்கு முன்னதாகவே, வலிவலம் தேசிகர் அவர்கள் லக்ஷ்ரூபாய்க்குமேல் பெறுமானமுள்ள 100 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் கொடுப்பதாக அறிவித்துள்ளார்கள். அதற்கு அனுசரணையாக அனேக மிராசதார்கள் நன்கொடை கொடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவற்றைத் தவிர, தஞ்சையில் Medical College ஏற்படுத்துவதற்கு இன்னும் பல வசதிகள் உள்ளன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். Medical College ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் ஒரு டாக்டருக்கு 50 Beds வீதமாக, குறைந்தது 1,000 Bed-கள் தேவைப்படும். இதற்கு புதிய கட்டிடம்தான் காரைக்குடியில் கட்டவேண்டும். ஆனால் தஞ்சையில் ஏற்கனவேயே 1,000 பெட்கள் உள்ள ஆஸ்பத்திரி நடந்து வருகிறது. இதைத் தவிர, ஏற்கனவே Medical College இருந்த பல கட்டிடங்களும் ஹாஸ்டல் இருந்த கட்டிடங்களும் இருக்கின்றன. கமிட்டியார், இவைகள் கொஞ்சம் ரிப்பேராக இருக்கிறதென்று தெரிவித்தார்கள். கொஞ்சம் பணம் செலவு செய்து அதை கண்டிப்பாக சரி செய்துகொள்ளலாம். கணம் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த இந்த சத்திரம் நிதியிலிருந்து ஐந்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினால் மட்டுமே போதாது. இன்னும் அதிகமான தொகை தேவைப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஏகபோகமாகவே கணம் அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த நிதி கொடுத்துவிடுவாள் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் முதல் க்ரேட் காலேஜ் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதைவிட முக்கியமானது மெடிகல் காலேஜ். அதற்காக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்குவது என்றால் அது சாதாரண காரியம். இந்த ஐந்து லட்சம் ரூபாயை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் வரும் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு அங்கு மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்தலாம் என்று தோன்றுகிறது. இந்த சூழ்நிலையில் அங்கு மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்துவது அவசியமாக இருக்கிறது. பலவித வசதிகளும் அங்கு இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களைவிட தஞ்சை ஜில்லாவில் வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லா தலை நகரத்தில் அந்தக் காலேஜை ஏற்படுத்தினால் ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும். நான் மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அங்கு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காக அந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுக்கவில்லை. அங்கு முதல் க்ரேட் காலேஜ் வரக்கூடாது என்ற எண்ணம் எனக்கு இல்லை.

[Sri M. D. Thiagaraja Pillai] [2nd April 1955]

“மேலும், எவ்வளவோ தர்ம சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதை வைத்துக் கொண்டு கால் நடைகளை அபிவிருத்தி பண்ண வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஓரத்தநாடு கால்நடை அபிவிருத்திப் பண்ணினால் இப்பொழுது உம்பளசேரி மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது சேலம் ஜில்லா ஹோசூரில் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அங்கு மாடுகள் மேய்வதற்கு வேண்டிய நிலம் கிடையாது. ஆனால் தஞ்சை ஜில்லா, ஓரத்தநாட்டில் ஏராளமாக புல் தரைகள் இருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கின்றன. அதனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய வசதி இருக்கிறது. மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை தான் கால்நடைப் பண்ணைக்கு ஷே இடத்தை கொடுப்பதாக சட்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் 99 வருஷங்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தகுந்த ஆதரவு கொடுத்து கால்நடை பண்ணைகளை அதிகமாக ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி நான் அந்த டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரியுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். கால்நடை பண்ணைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று சொன்னேன். மூன்று வருஷங்களுக்கு, பகுதிக்கு கொடுத்தால் அதிகமாக கட்டி அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது. கட்டடங்கள் கட்டுவது என்றால் முடியாது. அதனால் தான் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு தயங்குகிறார்கள். மூன்று வருஷங்களுக்கு என்னவாகுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். அதனால் 99 வருஷங்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்தால் செளகர்யமாக இருக்கும். தர்ம காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் ஆதியில் தஞ்சை ஜில்லா ராஜாக்கள் தர்மம் எழுதிவைத்தார்கள். ஏழைகள் சாப்பிட வேண்டும் என்றும் தர்மம் செய்ய வேண்டும் என்றும்தான் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்தாலும் அதவும் தர்மம் செய்வது தான். அதனால் மூன்று வருஷங்களுக்கு என்று இல்லாமல் 99 வருஷங்களுக்கு என்று கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதை தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

“நிற்க வைத்தியக் கல்லூரிக்கு மூன்று ஜில்லாவிலுள்ள பெரிய மிராசதாரர்களும், தனவந்தவர்களும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு நிதியை சம்பாதிக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். எவ்வளவு நன்கொடை கிடைக்கும் என்பதை கூடிய சீக்கிரம் தெரிவிக்கிறோம். நன்கொடை கொடுத்தால் அங்கு காலேஜை அமைக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சட்டசபையின் முன்பு சொன்னதற்கு நான் நிதி மந்திரி அவர்களை மீண்டும் பாராட்டுகிறேன். எவ்வளவு அதிகப்படியான தொகையை வசூல் செய்து கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு தொகை வசூல் செய்து கொடுக்கிறோம். காரைக்குடியில் ஏற்படுத்தக்கூடாது. இப்பொழுதுள்ள நிதியையும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வரக்கூடிய பணத்தை வைத்துக் கொண்டும் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், திருத்தம் கொடுத்திருப்பதால் தஞ்சை ஜில்லாவில் முதல் க்ரேட் காலேஜ் வேண்டாம் என்பதற்காகக் கொடுக்கவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI A. VELOO :—“கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தஞ்சை சத்திரம் மான்யம் சம்பந்தப்பட்ட மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதற்கு நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.

“தஞ்சையில் முதல் க்ரேட் காலேஜ் வேண்டாம் என்பதற்காக நான் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுக்கவில்லை, என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தஞ்சையில் ஒரு காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முயற்சிக்கிறவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்த சட்டசபையின் முன்பாக

2nd April 1955]

[Sri A. Veloo]

கடந்த 43 நாட்களாக நடந்த விவாதத்தின் போது நம் நாட்டிலுள்ள வைத்திய இன்மையைப்பற்றியும், அதன்மூலம் மக்கள் எவ்வாறு கஷ்டப் படுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும், பல இடங்களில் டாக்டர்களே இல்லை என்பதைப்பற்றியும், மருத்துவ நிலையங்களும் வைத்திய உதவிகளும் இல்லை என்பதைப்பற்றியும் விளிவாகப் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துப் பேசினார்கள். அதை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிந்திருக்கிறோம். மக்களுக்கு வைத்திய வசதி மிகவும் அவசியம். டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் அவர்களின் முயற்சியால் தஞ்சையிலோ அல்லது காரைக்குடியிலோ வைத்தியக் கல்லூரி அமைக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதைப்பற்றியும், பிறகு அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டியை நியமித்து எங்கு ஏற்படுத்தலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து இப்பொழுது ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருப்பதாகவும் பத்திரிகைமூலம் தெரியவருகிறது. எங்கு அதிகப் படியாக நன்கொடை கொடுத்து உதவுகிறார்களோ அந்த இடத்தில் மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. அப்படி நன்கொடை தேடி ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை தஞ்சையில் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் சென்காயமாக இருக்கும். தஞ்சையில் மருத்துவ கல்லூரியை அமைப்பதால் எழைகளுக்கு மிகவும் பயன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அங்கு ஒரு முதல் க்ரேட் காலேஜையோ அல்லது மருத்துவ கல்லூரியையோ ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திருத்தத்தைக் கொடுத்திருப்பதால் அங்கு ஆர்ட்ஸ் காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அர்த்தம் இல்லை. தஞ்சையில் ஒரு காலேஜை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும், அதிராம் பட்டணத்தில் ஒரு காலேஜை, யூராதில் ஒரு காலேஜை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. சர்க்காரால் நடத்தப்படும் ஓரே ஒரு காலேஜை சும்ப்கொண்டில்தான் இருக்கிறது. அதிகப்படியான மாணவர்கள் கல்லூரிப் படிப்புக்காக முன்வரும்போது இன்னும் ஒரு காலேஜை தஞ்சைத் தலைநகரில் இல்லாமலிருப்பது பெரும் குறையாக இருக்கிறது. வெறுங்கல்லூரி படிப்புமின்றி எழைகள் பயன் அடையும்படியான தொழில் கல்லூரிகள் அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் நான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லா போர்டார் ஏழை பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் மத்தியான சாப்பாடு கொடுத்ததுக் கொண்டு வந்தார்கள். சென்ற வருஷத்திலிருந்து அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். ராஜாக்கள் இருந்த காலத்தில் எல்லோருக்கும் சாப்பாடு போடவேண்டும் என்றுதான் தர்மங்களைச் செய்து வைத்தார்கள். அல்லலுற்று அவதியுறும் எழைகளுக்கும், அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கும் தான் அன்று தர்மம் செய்யப்பட்டுவந்தது. அவர்களுடைய குறைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் அவர்கள் நன்மை அடையவேண்டும் என்பதற்காவும்தான் அப்பொழுது பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. அதை இப்பொழுது நல்லவழியில் உபயோகப்படுத்தலாம். பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கும் ஏழை ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் மாணவர்களுக்கும் அந்தப் பணத்திலிருந்து மத்தியான சாப்பாடு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். உணவு கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தவனாவான். ஆகவே, ஏழை மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் உணர்ந்து அவ்விதம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்பு, தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்கள் ராமஸ்வரம் வரையில், சத்திரங்கள் கட்டி யாத்திரிகர்களுக்கும் போக்குவரத்தை ஜனங்களுக்கு வசதிகள் செய்வதற்காக ஏராளமான மாணியங்களை, ஒதிக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அக்காலத்தில் பிரயாணிகளுக்கு, சாப்பாடு போடவும், தங்குவதற்கு வசதிகள் ஏற்படுத்தவும், அந்த

[Sri P. Ranganaswami Reddiar] [2nd April 1955]

மானியங்களை உபயோகித்துவந்தார்கள். அதுமாதிரி நாளடைவில் அவைகளின் அவசியம் குறைந்துவிட்டது. அந்த மானியங்களை, இன்னின்னவிதமாகத்தான் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று, அம்மானியங்களை ஏற்படுத்தினவர்கள் அக்காலத்தில் சாசனங்களோ அல்லது, செப்புப் பட்டியங்களோ, எழுதிவைப்பார்கள். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவை பொருத்தவரையில், தஞ்சை சத்திரம் பண்ணுக்காக, மானியம் ஏற்படுத்தின ராஜா, அந்த மானியத்திலிருந்து வரும்படியான, வரும்படியை என்ன காரியங்களுக்காக செலவு செய்யவேண்டுமென்று எவ்வித சாசனத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அதனால் நாளடைவில் தஞ்சை ஜில்லா போர்டு, கொஞ்சகாலமாக, அந்த வரும்படியை, பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்த உபயோகித்துவந்தது. தற்போது அந்தப்பணத்தை உபயோகித்து, தஞ்சையில் ஒரு முதல் க்ரேட் கல்லூரியை ஸ்தாபிக்க, அரசாங்கம் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறது. இந்த நல்ல காரியத்திற்கான மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

“கடந்த 25, 30 ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டிலே, எல்லா இடங்களிலும், திராவிடக்கழகமானது பகுத்தறிவுப் பிரசாரம் செய்துவருகிறது. ஆலயங்கள், சத்திரங்கள், மடாலயங்கள், இவைகளில் தேங்கிக்கிடக்கும், ஏராளமான மானிய சொத்துக்கள், பொது சொத்துக்கள், இவைகளை சர்க்கார் எடுத்து, மக்களுக்கு மிக முக்கியமானதும் இன்றியமையாததுமான, அறிவு ஆலயங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், மக்களுக்கு தொழிலை கொடுக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் முதலியவைகளைக் கட்டி, மக்களுக்கு நல்ல பணியாற்றவேண்டுமென்று அது கிளர்ச்சி செய்துவந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக, சர்க்கார், பலகட்சி சார்புடைய, மக்கள் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய இந்த சபைமுன், இந்த நல்ல மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு பெருமை அடைகிறேன். இதை ஆதரிப்பதிலும், ஒரு தனி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில், சும்பகோணத்தில் தான் கவர்ன்மென்ட் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரி இருந்துவருகிறது. ஆனால் திருச்சியில் மூன்று ஆண்கள் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிகளும் இரண்டு பெண்கள் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிகளும் நடந்துவருகின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவிலும், சும்பகோணத்தைப்போல, மாயவரம், அதிராம்பட்டணம், பூண்டி முதலிய இடங்களில் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிகள் ஏற்பட இருக்கின்றன, அதனால் தஞ்சை ஜில்லாவின் தலைநகரமாகிய தஞ்சை நகரில் முதல் க்ரேட் கல்லூரி ஏற்படுவது மிக முக்கியமானதுதான். ஆகவே, இந்த மசோதாவில் எந்தவிதமான திருத்தமுமில்லாமல், நிறைவேற்றுவது நல்லதாகும்.”

“சென்னையிலும், மதுரையிலும் நல்ல ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் இருப்பதால், அங்கு மருத்துவக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். தஞ்சையிலும், ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் இருப்பதால், அங்கேயும் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். சென்னைக்கும், மதுரைக்கும், மத்தியில் இருப்பது திருச்சி நகரம். தமிழ்நாட்டில் மிக முக்கியமான நகரம். தமிழகத்திற்கு அந்தநகரம் நடுநாயகமாக விளங்குகிறது. ஆகவே, மருத்துவக் கல்லூரியை, தமிழகத்தின் நடுநாயகமாக விளங்கும், இத்திருச்சிநகரில் ஏற்படுத்துவதுதான் நல்லது. தஞ்சை, தென் ஆற்காடு, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களிலிருந்தும் மாணவர்கள், திருச்சிக்குச் சலபமாகவந்து மருத்துவக் கல்லூரியில் படிக்க முடியும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அத்துடன், இம்மசோதாவை எந்தவித திருத்தமும் இல்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சபையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கிடையில், திருச்சியில் மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்த முயற்சிகள் நடந்தால் திருச்சி ஜில்லா மக்கள், அம்முயற்சிகள் நிறைவேற்ற, சகல உதவிகளும் செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சபை முடிக்கும் தருவாயில், அதிக Bills கொண்டுவந்து சலபமாக பாஸ் செய்யும் வழக்கம், இச்சர்க்காரால் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் அவசரமாக ஊருக்கு போகும் சமயத்தில்

2nd April 1955] [Sri P. Rangasami Reddiar]

இந்த **Bill** களுக்கு எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தாமல், சரி என்று ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள், என்று சர்க்கார் நினைப்பதாகத் தெரிகிறது (சபை சிரிப்பு) ஆகவே

‘ அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் எடுத்தல்
அன்னவாயினும் புண்ணியம் கோடி—ஆங்கு
ஓர் ஏழைக்கெழுத்து அறிவித்தல்.’

என்ற பாரதியார் பாட்டை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி, இம்மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால், பல்லாயிரக்கணக்கான, மாணவி மாணவர்கள், தஞ்சை முதல் க்ரேட் கல்லூரியில் படித்து அறிவு ஞானம் பெற உதவும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இம்மசோதாவை, எல்லோரும் ஆதரித்து சீக்கிரமாக பாஸ் செய்யவேண்டுமென்று இச்சபையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, 1-30 p.m.
while congratulating the Hon. Minister who has brought in this piece of legislation, I may be permitted to utilize this occasion for inviting his attention to the existence of a similar endowment in Malabar. The utilization of the funds of this Endowment known as ‘ Moyan’s Endowment ’ would go a long way in uplifting the poor people there. This endowment was made by one Moyan Kunhiraman Nair who had got vast estates in Cherukunnu Madayi and other villages of the Chirakkal taluk but had no successor to inherit the property. So, in his will it was stated that the Endowment might be utilized for the uplift of *sadhus* and also for the education of women. It is out of those funds that Moyan’s Girls’ High School was started in Kozhikode and it is now being managed by the Malabar District Board. The term ‘ sadhu ’ is a philosophical word and it is used to mean the ‘ poor ’. So, some funds from this endowment may be utilized for starting a dispensary and a hospital in Cherukunnu, the home village of the person who has made this endowment. As a matter of fact, when the former Chief Minister Sri Rajagopalachari visited Malabar, some people in Cherukunnu also presented a memorandum to him requesting the Government to open such a dispensary and hospital there. Also by way of interpellation here, the attention of the Government was invited to this particular matter. This endowment is now administered by the Tellicherry Municipality. Fifty years ago when there was no need for dispensaries and hospitals, the donor and the managing body of the endowment thought it wise to supply free meal to Brahmins. Now it is not necessary and now only a very few Brahmins go after these meals. As there are surplus funds available from the endowment and they can be diverted without violating the conditions laid down in the will, for starting a hospital in Cherukunnu, I hope and I request that the Hon. Minister will consider this aspect of the matter.”

SRI A. S. SAHAJANANDA :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, 1-34 p.m.
தர்மத்திற்கு சிறந்த இடம் தஞ்சாவூர் ஜில்லா. அங்கு இருந்த மகாராஜாக்கள், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக பலவிதமான தர்மங்களுக்கு மானியங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தை பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அங்கே, ஏழை மக்களான ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு தஞ்சாவூர் சத்திரம் Fund யை உபயோகித்து, பகலில் ஒரு வேளை சாப்பாடு இனாமாக தஞ்சை ஜில்லா போர்டு, போட்டுவந்தது.

[Sri A. S. Sahajananda] [2nd April 1955]

அதை ஒருவருடமமாக நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். கொடுத்துவந்த அன்னத்தை நிறுத்துவது மகா பாவமான காரியம். ஆகவே, ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு எப்போதும் இனமாக கொடுத்துவந்த பகல் உணவை மறுபடியும் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக, தஞ்சை மகாராஜாக்கள், ஏற்படுத்தின ஆலயங்களில், பிரகதிஸ்வர ஆலயம் உலகப் பிரசித்திபெற்ற ஆலயமாகும். அந்த ஆலயத்தை உலகத்திலுள்ள கண்காட்சிகளில் பெரிய காட்சியாக கருதுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆலயத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு மாதம் ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய்தான் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏராளமாக தர்மம் செய்த ராஜாக்கள் என்ன காரணத்தாலோ, இந்த ஆலயத்திற்கு ஒரு சொத்தும் எழுதிவைக்கவில்லை. ஆகவே, இந்த சத்திரம் fundலிருந்து, அந்த ஆலயத்தை நன்றாக பரிபாலனம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னொரு விஷயம். இப்போது ஆங்கில முறைப்படி படித்துவந்திருக்கும் டாக்டர்கள், 1½ அணை மருந்தை இன்ஜகஷன் செய்ய 3 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். ஆகவே, இனிமேல், இந்திய முறைப்படி, படித்துவரும் டாக்டர்களைத்தான் அதிகமாக்கவேண்டும். இந்திய மருந்துகள் குறைந்த விலையில் உண்டாக்கி, எல்லாருக்கும் மலிவாகக் கிடைக்கும்படி, செய்து, அவ்விந்திய மருந்துகளை, பிரசித்தி பெருவதற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எது ஏற்பட்டாலும், அதனால் மக்கள் சலபமாக வாழ்வதற்கான காரியமாக இருக்கவேண்டும். மெடிகல் காலேஜைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பிரமாதமாக பேசினார்கள். மெடிகல் காலேஜை மக்களுக்கு பயன்படாது. ஆகவே, இந்த சத்திரம் தர்ம fundலிருந்து, பண உதவி செய்து இந்திய மருந்துகளை உண்டாக்கி, அவைகளை நன்றாக பிரஸ்தாபிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று, இந்தியன் மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இனமாக, பகல் உணவு கொடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Mr. Speaker, Sir, I am thankful to hon. Members who have supported this Bill. They have realized the importance and urgency of the Bill and I am really grateful to them for the support they have extended to it. I do not propose to detain hon. Members of this House long as my task has been rendered easier by the telling speech of the hon. Member, Sri Swayamprakasam. The fact that there is need for an Arts College in Tanjore has been realized since 1947. Representations have been received by the Government from 1947 and the people of Tanjore have been agitating for the starting of this college in view of the fact that there are 57 high schools there. It is really fortunate that the Government have been able to offer security from the Endowment Fund. My hon. Friend, Sri Thiagaraja Pillai must know that this fund should not be utilized for construction of buildings or other items because it is in the form of a corpus.

“ With regard to the starting of a Medical College, my esteemed colleague the Minister for Finance has suggested that sufficient funds may be collected by the District Board from the people of Tanjore and it is left to hon. Members of this House and those who are interested in the starting of a medical college to take whatever steps in the matter. But I am not sure whether

2nd April 1955] [Sri B. Parameswaran]

they will be in a position to collect sufficient money before June, as suggested by him. At any rate, his assurance clearly goes to show that the Government are anxious to help the people of Tanjore in starting a Medical College there. But on that account, let not this measure be delayed.

“ Sir, there are several big mirasdars in the Tanjore district who, without the help of the Government, could start the medical college independently. However, the Government will be willing to help in achieving the object of the people of Tanjore as far as possible.

“ Sir, it is not within the scope of the Bill to supply mid-day meals to Harijan students in the district. I do not know if the supply of mid-day meals has been discontinued. Anyhow, I will examine and see what can be done in the matter.

“ As regards the suggestion made by the hon. Member Sri Narayanan Nambiar, I would request him to kindly write a letter to me in respect of this matter and I will examine it.

“ With regard to the amendments of Sri Thiagaraja Pillay and Sri Veloo, I would only like to point out that there is provision in the Bill itself for renewing the period of lease by another three years. Therefore, I request that this Bill may be passed straightaway without any delay and unanimously.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955, be taken into consideration.’ ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ I would like to know whether the hon. Members Sri A. Veloo and Sri M. D. Thiagaraja Pillay are moving their amendments. If they are not moving, I shall straightaway put all the clauses and the preamble to the vote of the House.” 1.40 p.m.

SRI A. VELOO :—“ Sir, I am not moving my amendment.”

SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAY :—“ Sir, I am not also moving my amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Then I shall straightaway put all the clauses and the Preamble to the vote of the House.”

Clauses 1, 2, 3 and 4 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, I move—

‘ That the Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955, be passed into law.’ ”

[2nd April 1955]

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Speaker, Sir, when this Bill becomes law, I feel it my duty to pay my greatest respects to those ancient Rajas of Tanjore who endowed vast properties. There seems to be a general impression that Rajas in those days were not at all mindful of the welfare of the public. But here is the noble example of the Tanjore Raja who has endowed a large extent of property to be utilized for the benefit of the public. Two High schools and a number of hospitals are run out of the endowed property. I shall record my appreciation and the appreciation of the people in praise of those Rajas who have endowed these properties.

“ Next I wish to congratulate the District Board of Tanjore who did not choose to stand in the way. If they wanted, they could have done so. Originally when the administration of the District Board was in the hands of the Collector, a resolution was passed giving consent to the diversion of funds for the starting of the Arts College. Subsequently when the matter came before the District Board, they passed an unanimous resolution supporting the starting of the College.

“ Finally I really appreciate the spirit in which the Finance Minister has thrown a challenge to the Mirasdars of the Tanjore district to come forward with donations, for the starting of a Medical College there. At the same time, I wish to ask the Government, what is the part they are taking in this matter. There is a saying ‘சத்திரத்துச்சோற்றுக்கு தாத்தய்யங்கார் உத்தரவு’. The funds of the Chatram Endowment may be compared to ‘சத்திரத்துச்சோறு’ and the Government are playing the part of ‘தாத்தய்யங்கார்’. (Laughter.) There is a false notion that everybody is rich in Tanjore district. Excepting a few individuals who own a large extent of property, all the people there are very poor. In spite of that they have contributed a lot. They were responsible for the opening of a sanatorium at Chengipatti. As the hon. Member Sri S. Ramalingam pointed out we have collected more than a lakh by way of small contributions of 2 annas, 4 annas and 8 annas. We held an Arts Exhibition and a major portion of the proceeds was utilized for this. After all, the Arts College and the Medical College will be for the benefit of all people. As Sri Thyagaraja Pillay rightly pointed out, the Government should include the scheme of opening the Medical College in the Second Five-Year Plan. The Hon. the Finance Minister should tell us what would be the contribution from the Government. Tanjore is the most suitable place for the opening of the Medical College. The Madras Government should at least persuade the Central Government to give more money. They should come forward to help Tanjoreans and of course, as Sri Thyagaraja Pillay pointed out, we will try to collect as much money as possible. The Government must also realise that they have not done anything for the Tanjore district. I request the Government to come forward with the greatest possible help and not to be just like ‘தாத்தய்யங்கார்’. That is my appeal to Government.”

2nd April 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, this is a special enactment governing a particular endowment. I take this opportunity to impress upon the Government to examine the general question of making available funds belonging to religious and charitable endowments for such laudable purposes like this. There can be no doubt that such surplus funds cannot be put to a more useful purpose than educational purposes. We in Malabar had a peculiar experience. A sum of Rs. 2 lakhs was granted by Guruvayur Dewasvam to the Zamorin's College. There was a lot of controversy. The amount was sanctioned. Then there was an appeal and the amount was ordered to be refunded. Therefore, I would request the Government to examine the general question and see whether any legislation could be brought for diverting the funds of charitable and religious institutions for educational and cultural purposes beneficial to the society as a whole.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, the Constitution provides for such transfer of charitable funds for the general benefit of the public. Therefore I do not think any special legislation is required.”

* SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAY :—“ கனம் சபா 1-45
நாயகர் அவர்களே, தஞ்சை நகரில், முதல் grade காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற் p.m.
காக, கனம் மந்திரியார் அவர்கள். இந்த மசோதா கொண்டுவந்திருப்பதை
வரவேற்கிறேன். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக நான் கொடுத்த திருத்தத்தை
வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய எண்ணம் எல்லாம், இந்த
Arts College சீக்கிரமாக ஏற்படவேண்டுமென்பதுதான். தஞ்சை
யில் Art Gallery ஏற்படுத்தின, கலெக்டர், நிர்வாகஸ்தர்கள், ஜில்லா
போர்டு, இவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து இந்த முதல் grade காலேஜ் ஏற்படுத்து
வதற்காக, முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும்
பாராட்டுவதுடன் இவ்வருஷ June - July யிலேயே எந்தவிதமான தடையு
மில்லாமல், காலேஜை ஆரம்பித்து வைக்கவேண்டுமென்று அவர்களை
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“ கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், தஞ்சையில் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்
படுத்த, தஞ்சை வாசிகள், அதற்கான பணத்தை, நன்கொடையாக
கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சுயம்பிர
காசம் சொன்னதுபோல், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், தஞ்சையில்
இந்த மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கான, பணவசதி எவ்வளவு
செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு உயர்ந்த அளவுக்கு செய்ய, கனம் நிதி
மந்திரி அவர்கள் முயற்சி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கனம்,
மந்திரி அவர்கள் மெடிகல் காலேஜ் ஆரம்பிக்க லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள்
தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் பல தர்ம சொத்
துக்கள், பல லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் பல வருஷங்களாக செலவாகா
மல் இருந்துவருகின்றன. ஆகவே, கனம் மந்திரியார் சொன்னபடி, மெடி
கல் காலேஜ் ஆரம்பிக்கும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தஞ்சை ஜில்லா
மிராஸ்தார்கள், வியாபாரிகள், அதிகமாக நன்கொடை கொடுக்க முன் வர
வேண்டும், என்னைப்போன்றவர்களும் அதற்கான முயற்சிகள் செய்கிறோம்
என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் 1-49
ஜில்லாவில் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கு இரண்டாவது ஐந்து p.m.
வருஷத் திட்டம் வரையில் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாமென்று
இரண்டு நாட்கள் முன்பு சபையில் பேசும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்
கள் சொன்னார்கள். அதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர
விரும்புகிறேன். அவர் அன்றைக்குப் பேசும்போது எதற்காக இரண்டாவது

[Sri S. Ramalingam]

[2nd April 1955]

ஐந்து வருஷத் திட்டம் வரையில் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அதற்குள்ளேயே வந்தாலும் வந்துவிடும் என்றும் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது போலவே சீக்கிரத்தில் மெடிகல் காலேஜ் வருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் அனைத்தையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. JAGANNATHAN :—“ Mr. Speaker Sir, a number of M.L.As from Tanjore District have supported this Bill. They have all stated during the course of their speeches that large landed properties have been endowed by a former Raja of Tanjore. They want that these properties must be utilised for the opening of an Arts College at Tanjore. But I am sorry to say that not even a single Member coming from Tanjore district who supported this Bill has mentioned the name of that Raja who had endowed large landed properties. I would request the Hon. Minister, at least to divulge the name of that Raja . . . ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ As a member of that Committee, I am thinking of persuading the Committee to name the College after Raja Surfoji Rao.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Mr. Speaker Sir, I do not want to make a speech now. The Hon. the Minister in charge of Finance suggested that if Sri M. D. Thiagaraja Pillai might deposit some amount within a month towards starting a Medical College, it would help the Government to come to a decision. I would suggest to the Hon. Minister that he might call for offers from both the centres and whichever centre deposits the amount first, he might take that amount and start a Medical College in that centre.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In view of the competition between the two centres, the suggestion of the hon. Member may be taken note of by other hon. Members.”

* THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Mr. Speaker Sir, I thought that hon. Member Sri Swayamprakasam fully appreciated the endeavours of the Government to see that a College was started in Tanjore. But his speech at the third reading stage really creates an impression that we have not been able to do anything in the matter and that we have not been enthusiastic or helpful in the matter of opening a College in Tanjore. But, Sir, I may tell the hon. Member that these are days of private enterprise and if they come forward with funds and that too we expect a large amount, we on our part are quite willing to consider the matter and the Hon. the Minister for Finance is really sympathetic to their aspirations for establishing a Medical College. But, as he says, there seems to be a keen competition between Karaikudi and Tanjore and it is also for them to decide whether it should be established at Tanjore or at Karaikudi. Anyhow, I hope Members will take note of the suggestion of the Hon. the Minister for Finance as an incentive to collect more funds by

2nd April 1955] [Sri B. Parameswaran]

constituting a Committee or by some other method. I do not wish to say anything else except to thank the hon. Members once again for supporting this Bill. I move, Sir—

‘That the Bill be passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘That the Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955, be passed.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இன்னும் சில நிமிஷங்களுக்குள் னேயே நீங்கள் இந்தச் சபையை காலவரையின்றி ஒத்தி வைக்கப் போகிறீர்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ நான் சொல்லப் போவது கனம் அங்கத்தினர்க்கு எப்படித் தெரியும்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ நீங்கள் அதைத்தான் சொல்லீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இதற்கு முன்பாக இந்தச் சபை இவ்வளவு நாட்கள் தொடர்ந்து நடந்ததேயில்லை. மிக அதிகமான கேள்விகளும், மிக அதிகமான வெட்டுப் பிரேரணைகளும் சபையில் வந்திருக்கின்றன. இதன்மூலம் சரித்திரத்திலேயே இது ஒரு புது சகாப்தத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதனால் அவரவர்களுடைய கடமையைச் செய்தோம் என்ற திருப்தி அங்கத்தினர்களுக்கு நிச்சயமாக ஏற்படலாம். அங்கத்தினர்களுக்கு இந்தத் திருப்தியை உண்டாக்குவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்ட விரும்புகிறேன். எவ்வளவு கடுமையான வேலைகள் இருந்தபோதிலும்கூட இந்த இலாக்கா சிப்பந்திகள் மிகவும் பொறுமையாக உற்சாகமாக பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். நாம் காலையில் 8-30-மணியிலிருந்து சபாநாயகர் குறிப்பிட்டதுபோல மிக அதிக நேரம் ஒவ்வொரு நாள் உட்கார்ந்து இருக்கிறோம். அவர்களும் அனுத்துக் கொள்ளாமல் இரண்டு மாதமாக உற்சாகமாகவே வேலை செய்துவந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, உங்கள் இலாக்காவிலுள்ள எல்லா சிப்பந்திகளையும் பாராட்டுகிறேன். அதனால் உங்களைப் பாராட்டவில்லை என்பது அல்ல. உங்களையும் பாராட்டத்தான் வேண்டும். தாங்கள் மிகத் திறமையாக காலே 8-30 மணி முதல் 1-30 மணி வரையில் எங்களுடன் இருந்து சபையில் சட்டங்கள் நல்லமுறையில் நிறைவேற்ற தங்கள் உதவியை பூர்ணமாக அளித்திருக்கிறீர்கள். அதற்காகவும் பாராட்டுகிறேன். பத்திரிகை நிருபர்களும் நம்முடன் ஒத்துழைத்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இதே சந்தர்ப்பத்தில் இன்றொரு யோசனையையும் நான் சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து, வருகிற ஜூலை மாதத்திற்குள் சமர்ப்பிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு முன்பாக அந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி சபையினுடைய ஆலோசனையையும் கலந்து கொண்டாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஜூலை மாதத்திற்குள் மீண்டும் இந்தச் சபையைக் கூட்டினால் நல்லது.

“மேலும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் நோயினால் அவதிப்படுகிறார் என்பதும் அதனால் ரஜாவில் போகப்போகிறார் என்றும் அறிகிறேன், சபை எப்போதும் இப்படிச் சேர்ந்து உட்கார்வதினால் இந்தக் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே பட்ஜெட் கூட்டம் முடிந்தவுடன் வேறு பெரிய மசோதாக்கள் எதையும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் இனிமேல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அடிக்கடி கூடினால் நமக்கும் நல்லது. பொது மக்களுக்கும் நல்லது. அவ்வப்போது நடக்கும் விஷயங்களை சபையில் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரமுடியும். இப்பொழுது தான் நீண்டதொரு கூட்டம் நடந்து

[Sri M. Kalyanasundaram] [2nd April 1955]

முடிவடைந்திருக்கிறது என்றாலும் கூட ஜூலை மாதத்திற்குள் மறுபடியும் சபையைக் கூட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, as you already pointed out, this session has been a very unique one. We have broken many records. But the most unique feature, according to me, is the relationship between the Opposition and the Treasury Benches. It was most cordial during this session and I really appreciate the attitude which the Opposition took with reference to the various proposals and with reference to the various measures which the Government have to make. It was their duty to oppose and I do realise that the Opposition can be effective only by effectively opposing. I have not taken their opposition to the various measures brought forward by the Government as opposition to the Government as such and I have always taken it as suggestions for improvement of what we have proposed to do and what we are proposing to do and in that light only I have taken that. I am glad that there has been a better and more cordial atmosphere, as between the other side of the House and this side of the House and I hope it will continue and improve because after all we have a common objective of building up our nation and making our people happy, and contented. In that task, I can assure all hon. Members that it would be our endeavour to accomplish it and we will always appreciate the co-operation of all the Members of this House to whichever side they may belong. You, Sir, have been carrying on this ordeal for these two months and I hope that hereafter we will not have such long sessions tiring out everybody.”

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn *sine die*.”

The House then adjourned *sine die*.”